

Sygn. akt: I C 688/20 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2020 roku

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Danuta Kozikowska

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2020 r. w Kwidzynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko P. T. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

sędzia Danuta Kozikowska

Sygn. akt I C 688/20 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w W. wystąpił w dniu 28 maja 2020 r. przeciwko pozwanemu P. T. (1) o zapłatę kwoty 2.349,48 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Wniósł również o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwanego oraz (...) Finanse S.A. łączyła umowa pożyczki (...) z dnia 17 listopada 2016 r., na podstawie której pożyczkodawca udostępnił pozwanemu środki pieniężne na zasadach w umowie określonych. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie regulując na rzecz pożyczkodawcy wymagalnych kwot w wysokościach i w terminach określonych w umowie pożyczki. W związku z naruszeniem przez stronę pozwaną postanowień łączącego strony stosunku zobowiązaniowego, pożyczkodawca wykorzystał przysługujące mu uprawnienie do wypowiedzenia umowy. Na skutek złożonego przez pożyczkodawcę stronie pozwanej oświadczenia o wypowiedzeniu umowa uległa rozwiązaniu, co doprowadziło do powstania wymagalności całej kwoty udzielonej pożyczki. W dniu 09 listopada 2017 r. na podstawie Umowy Przelewu Wierzytelności (...) Finanse S.A. zbył na rzecz (...) między innymi roszczenie wobec pozwanego wynikające z przedmiotowej umowy pożyczki. Następnie (...) na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 21 grudnia 2017 r. zbył wierzytelność pozwanego na rzecz powoda(...).

Powód wskazał, że roszczenie dochodzone pozwem stało się wymagalne z dniem 02 listopada 2017 r., a na żadaną kwotę składają się:

- niespłacona należność główna w kwocie 1.914,37 zł;
- koszty udzielenia pożyczki w kwocie 0,00 zł;
- odsetki za opóźnienie w kwocie 435,11 zł.

Spawa została zarejestrowana pod sygnaturą I Nc 969/20.

Z uwagi na brak podstaw do rozpoznania sprawy w postępowaniu upominawczym i wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt IC 688/20 upr.

Po doręczeniu odpisu pozwu oraz określeniu terminu do złożenia odpowiedzi pozwany P. T. (1) nie złożył odpowiedzi na pozew. (k. 31-32 akt).

Sąd ustalił, co następuje:

W wyniku umowy przelewu wierzytelności z dnia 21 grudnia 2017 r. (...) z siedzibą w W. przeniósł na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. wierzytelności pieniężne określone w Załączniku nr 1 do umowy. Jedną z wierzytelności objętych wskazaną umową była wierzytelność wobec P. T. (1) wynikająca z umowy pożyczki numer (...) z dnia 17 listopada 2016 r.

Pismem z dnia 10 maja 2019 r. (...) S.A. w restrukturyzacji działający w imieniu powoda zawiadomił pozwanego P. T. (1) o cesji wierzytelności, jednocześnie wzywając ją do zapłaty kwoty 2.213,85 zł na rzecz powoda w terminie do dnia 17 maja 2019 r. W przedmiotowym piśmie wskazano, że na wyżej wskazaną kwotę składają się: 1.914,37 zł tytułem należności głównej, 143,71 zł tytułem odsetek naliczonych przez pierwotnego wierzyciela oraz 155,77 zł tytułem odsetek naliczonych przez aktualnego wierzyciela za opóźnienie od dnia 20 grudnia 2017 r. do dnia 10 maja 2019 r.

(**dowód:** zawiadomienie o cesji wierzytelności – k. 5 – 6 akt, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy przelewu wierzytelności z dnia 21.12.2017 r. – k. 7 akt, umowa przelewu wierzytelności z dnia 21 grudnia 2017 r. – k. 13 – 14 akt)

Zarządzeniem z dnia 06 czerwca 2020 r. Sąd wezwał powoda do nadesłania umowy pożyczki numer (...) z dnia 17 listopada 2016 r. z której wywodzi swoje roszczenia oraz umowy Przelewu Wierzytelności (...) Finanse S.A. z dnia 09 listopada 2017 r. na rzecz (...). Przedmiotowe wezwanie zostało doręczone pełnomocnikowi powoda r. pr. M. S. w dniu 09 czerwca 2020 r. Pomimo upływu określonego terminu w dniu 16 czerwca 2020 r. powód nie wykonał zobowiązania Sądu.

(**dowód** : zarządzenie z dnia 03-06-2020 r. k. 26 akt, zpo wezwania powoda k. 28 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Sąd uznał roszczenie powoda za nieuzasadnione.

Stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda. Dokumenty te nie były kwestionowane przez strony. Sąd również nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności, z zastrzeżeniami wskazanymi w dalszej części uzasadnienia.

Wskazać należy, iż na podstawie art. 339 § 1 k.p.c. sąd może wydać wyrok zaoczny na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany w wyznaczonym terminie nie złożył odpowiedzi na pozew. W takiej sytuacji znajduje zastosowanie art. 339 § 2 k.p.c., zgodnie z którym wydając wyrok zaoczny przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o faktach zawartych w pozwie lub pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed posiedzeniem, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W niniejszej sprawie pozwany nie wypowiedział się co do twierdzeń podnoszonych przez powoda w uzasadnieniu pozwu doręczonym jemu przed wydaniem wyroku. Pozwany nie podjął obrony, wobec czego spełnione zostały przesłanki do wydania wyroku zaocznego.

Podkreślić jednakże należy, iż przepis art. 339 § 2 k.p.c. zawiera zastrzeżenie, zgodnie z którym Sąd nie może przyjmować za prawdziwe tych twierdzeń powoda, które budzą uzasadnione wątpliwości. W sytuacji powzięcia wątpliwości co do stanowiska powoda Sąd przeprowadza postępowanie dowodowe, a wyrok zaoczny wydaje po jego zakończeniu. Nie można przyjmować za prawdziwe tych twierdzeń powoda, które nie są zgodne z dowodami znajdującymi się w aktach lub sprzeczne z twierdzeniami powoda.

W ocenie Sądu wątpliwości budzi legitymacja czynna powoda, która nie została wykazana. Wątpliwości Sądu budzi też fakt, że roszczenie nie uległo przedawnieniu.

W niniejszej sprawie wykazany przez powoda a zatem bezsporny był tylko fakt, że (...) z siedzibą w W. w wyniku umowy przelewu wierzytelności z dnia 21 grudnia 2017 r. przelał na rzecz powoda - (...) z siedzibą w W. wierzytelność przeciwko pozwanemu w kwocie 2.213,85 zł z tytułu dokumentu nr (...) z dnia 17 listopada 2016 r. Powód wraz z pozwem przedłożył bowiem Wyciąg z elektronicznego załącznika do Umowy przelewu wierzytelności z dnia 21 grudnia 2017 r., który to wyciąg zawiera dane osobowe pozwanego P. T. (1), datę dokumentu i numer dokumentu oraz termin płatności. Z załącznika tego nie wynika by był załącznikiem do umowy między (...) a (...) oraz wysokość zadłużenia, ale Sąd dał wiarę twierdzeniom powoda w tej części z uwagi na zbieżność dat. Z załącznika nie wynika jednak jakiego rodzaju jest to wierzytelność, z jakiej umowy i z kim zawartej oraz kwoty zadłużenia.

To, że pozwany zawarł z (...) Finanse S.A. umowę pożyczki o nr (...) i również w dniu 17 listopada 2016 r. nie oznacza, że powód nabył tę wierzytelność, skoro żadne inne dowody tego nie potwierdzają.

W żaden sposób powód nie wykazał by (...) nabył od wierzyciela pierwotnego (...) Finanse S.A. z siedzibą w P. na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 09 listopada 2017 r. wierzytelność dochodzoną pozwem. Nie przedłożył na tę okoliczność żadnego dowodu.

W związku z tym Sąd wezwał powoda do wykazania w terminie 7 dni legitymacji czynnej, mianowicie zbycia wierzytelności przez wierzyciela pierwotnego i skutecznego nabycia wierzytelności przez powoda. Przedmiotowe wezwanie zostało doręczone pełnomocnikowi powoda r. pr. M. S. w dniu 03 czerwca 2020 r. Pomimo upływu zakreślonego terminu w dniu 16 czerwca 2020 r. powód nie wykonał zobowiązania Sądu. Nie nadesłał umowy przelewu wierzytelności z dnia 09 listopada 2017 r. lub chociaż wyciągu z tej umowy i nie wykazał by (...) z siedzibą w W. faktycznie nabył od wierzyciela pierwotnego wierzytelność dochodzoną pozwem i tym samym by był uprawniony do skutecznego przeniesienia tej wierzytelności na rzecz powoda.

Powód przedłożył wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego (...) nr (...) z dnia 21 maja 2020 r., w treści którego wskazano, że w dniu 2017-11-09 na podstawie Umowy Przelewu Wierzytelności (...) Finanse S.A. z siedzibą w P. przy ul. (...), kod pocztowy (...) wpisaną do Krajowego Rejestru Sądowego – Rejestru Przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Poznań Nowe Miasto i Wilda, VIII Wydział Gospodarczy Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...), NIP (...), REGON (...) zbył na rzecz (...), między innymi wierzytelność wobec dłużnika. Następnie (...) na podstawie Umowy przelewu wierzytelności z dnia 2017-12-21 zbył na rzecz (...) pakiet wierzytelności, **w tym wierzytelność wobec dłużnika: P. T. (2), ul. (...) (...) C. PESEL: (...) z tytułu Umowy pożyczki gotówkowej** .

Zgodnie z art. 194 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi z dnia 27 maja 2004 r. (tekst ujednolicony Dz.U. z 2020 r., poz. 95) wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego przedłożony przez powoda w postępowaniu cywilnym ma charakter dokumentu prywatnego i podlega ocenie przewidzianej dla dokumentów prywatnych według normy zawartej w art. 245 k.p.c., zgodnie z którym dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że

osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dlatego Sąd dał wiarę twierdzeniom powoda, że w jego księgach figuruje wierzytelność wobec pozwanego z tytułu pożyczki na kwotę 2.349,48 zł.

Wskazać jednak należy, że z wyciągu nie wynika z jakiej umowy pożyczki wierzytelność została wpisana do ksiąg funduszu. W zacytowanej treści wyciągu wskazano, tylko że figuruje wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy pożyczki gotówkowej w kwocie 1.914,37 zł z tytułu kapitału i w kwocie 435,11 zł z tytułu odsetek. Nie wskazano ani pożyczkodawcy, ani numeru umowy, ani daty pożyczki, ani jakichkolwiek innych cech pozwalających uznać, że w księgach powoda figuruje wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy pożyczki dochodzonej pozwem.

Dodatkowo wskazać należy, że powód nabył od (...) wierzytelność w kwocie 2.213,85 zł (k. 5 akt) a w wyciągu z ksiąg wskazuje, że zadłużenie pozwanego z umowy pożyczki zarejestrowanej w księdze wynosi kwotę 2.349,48 zł (k. 4 akt). Ponieważ powód nie wykazał, by pozwany dokonał jakiegokolwiek wpłaty na poczet zadłużenia po 21 grudnia 2017 r. czyli po nabyciu wierzytelności, potwierdza to tylko fakt, że powód wystąpił z roszczeniem innym niż wynikające z umowy(...) z dnia 17 listopada 2016 r.

W tych okolicznościach Sąd uznał, że powód nie wykazał legitymacji do dochodzenia roszczenia z umowy pożyczki nr (...) z dnia 17 listopada 2016 r. zawartej przez pozwanego z (...), o ile umowa taka została zawarta i wierzytelności nie została spłacona.

Powód nie wykazał również, że roszczenie z umowy pożyczki nr (...) z dnia 17 listopada 2016 r. nie uległo przedawnieniu.

Zgodnie z art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Oznacza to, że w świetle aktualnie obowiązującego stanu prawnego upływ terminu przedawnienia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi Sąd uwzględni z urzędu. Powinien również z urzędu przeprowadzić postępowanie dowodowe w tym zakresie. Zaznaczyć należy, że Sąd nie jest zwolniony z tego obowiązku również w przypadku zaistnienia przesłanek do wydania wyroku zaocznego.

Powód nie przedłożył umowy pożyczki zawartej między pozwanym a wierzycielem pierwotnym. Nie wskazał też na jaki okres umowa została zawarta i na jakich warunkach. W uzasadnieniu pozwu wskazał tylko, że umowa ta została wypowiedziana przez pożyczkodawcę, w wyniku czego stała się w całości wymagalna z dniem 02 listopada 2017 r. Twierdzenia te jednakże nie zostały wykazane żadnymi środkami dowodowymi.

W związku z tym Sąd wezwał powoda do wykazania w terminie 7 dni, że roszczenie nie jest przedawnione, przez nadesłanie umowy pożyczki z której wywodzi swoje roszczenia . Przedmiotowe wezwanie zostało doręczone pełnomocnikowi powoda r. pr. M. S. w dniu 09 czerwca 2020 r. Pomimo upływu określonego terminu w dniu 16 czerwca 2020 r. powód nie wykonał zobowiązania Sądu. Tym samym Sąd uznał roszczenie powoda za przedawnione.

Zgodnie z art. 118 k.c. termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Bieg trzyletniego terminu przedawnienia rozpoczyna się zgodnie z art. 120 § 1 k.. od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Roszczenie wierzyciela pierwotnego stało się wymagalne po upływie terminu spełnienia świadczenia przez pozwaną. W niniejszej sprawie powód nie wskazał ani nie wykazał na jaki okres umowa została zawarta – czy to był tydzień czy miesiąc czy kilka lat, nie wskazał i nie wykazał jakie były terminy płatności rat ani nie wskazał i nie wykazał jakich wpłat dokonała na poczet umowy pozwana. Uniemożliwiło to Sądowi ustalenie początkowej daty rozpoczęcia biegu przedawnienia oraz ewentualnego przerwania biegu przedawniania.

Powód wskazał tylko termin wymagalności roszczenia jako 02 listopada 2017 r.. Twierdzenie to nie zostało jednak udowodnione żadnymi dokumentami.

Pozew został wniesiony w dniu 28 maja 2020 r. (data nadania przesyłki w placówce pocztowej). Jeżeli umowa pożyczki zostałaby zawarta na okres do 30 grudnia 2016 r. to roszczenie wynikające z tej umowy w dniu wniesienia pozwu było przedawnione i wobec braku dowodów na datę wymagalności roszczenia jako takie zostało uznane przez Sąd.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 720 k.c. w zw. z art. 118 k.c. oddalił powództwo w niniejszej sprawie z uwagi na niewykazanie przez powoda legitymacji czynnej do występowania w niniejszej sprawie oraz z uwagi na przedawnienie roszczenia.

sędzia Danuta Kozikowska